

Ordføreren for Forslagsstillerne (*Christian Rasmussen*): Jeg kan for saa vidt være tilfreds med den Modtagelse, dette Lovforslag har faaet her i Tinget, som man jo, naar lige den sidste ærede Taler undtages, har udtalt sig ret sympatetisk over for Sagen. Det har naturligvis staaet mig ganske klart, at Flertallet her i Salen ikke kunde indlade sig paa at gaa imod dette Lovforslag, som det har knæsat mange Gange tidligere. Jeg kan altsaa udtale min Tak for de velvillige Udtalelser, men jeg er dog ligesom det ærede Medlem for Sorø (Poul Christensen) noget ked af, at den højtærede Minister synes at ville gøre det til en absolut Betingelse for sin Medvirken til at føre et Lovforslag i den Retning igennem, at Retsreformen skulde vedtages først. Hvis vi nu slet ikke faa Retsreformen, hvad saa? Vi have hørt her, at hvis den strander, vil den rimeligvis være strandet for lang Tid. Skulle vi saa atter til i en lang Række Aar at vente paa at faa denne Reform gennemført? Eller hvad er den højtærede Ministers Mening i saa Henseende? Det synes jeg dog, vi skulle have lidt Rede paa. Er der, som det ærede Medlem for Viborg (Sveistrup) synes at mene, Haab om, at Retsreformen snart vil komme igennem — ja, saa kunne vi sige, at have vi ventet saa længe, kunne vi vel vente Dyrhøsttiden med. Men hvis Dyrhøsttiden skulde komme til at strække sig over en længere Aarrække, hvilken Mulighed jo tidligere er antyd, synes jeg dog, at det var for galt, om vi skulde vente længere paa denne lille Reform, som Venstre Gang paa Gang har stillet frem her i Tinget og Gang paa Gang vedtaget. Jeg vil altsaa dog haabe paa, at det ikke er den højtærede Ministers Mening, at vi i alle Tilfælde skulle vente paa, at Retsreformen bliver gennemført, thi der kan meget let gaa et halvt Hundrede Aar endnu, saa lang Tid der jo er gaaet, siden vi fik Grundloven, hvor Retsreformen jo ogsaa blev lovet os.

Den højtærede Minister udtalte sig saa om den Sag, jeg tillod mig at drage frem fra Kalundborg. Den højtærede Minister mente ikke, at man kunde tage Hensyn til, hvad der staar i et anonymt Brev. Det har jeg heller ikke gjort. Jeg har faaet ikke eet, men flere Breve, som ere underskrevne med Navn, saa at det ikke er anonyme Breve, jeg har draget frem. Naar den højtærede Minister sagde, at de Byraadsmedlemmer dernede, der have fundet sig i det, jeg omtalte, have

baaret sig dumt ad eller baaret sig galt ad, kan jeg indrømme, at de have gjort det ved at finde sig i, at Borgmesteren selv deciderer Regnskaberne og derefter blot sender dem ud til Medlemmernes Underskrift. Jeg mener ogsaa, at de heri have baaret sig forkert ad, men naar man ved, hvor vanskeligt det kan være undertiden at komme en Borgmester til Livs særlig i en lille By, ja, saa er det ikke for mig saa forunderligt, om de have fundet sig i det en Tid, selv om de ogsaa mente, at det var for galt.

Det ærede Medlem for Viborg (Sveistrup) udtalte, at den største Del, en hel Del af det, jeg havde sagt her, burde have været sagt i Landstinget, men at det var aldeles overflødig at sige det her. Det tror jeg nu egentlig ikke, at det er, og jeg synes dog, at det ærede Medlem for Viborg skulde være den sidste til at tale om overflødig Tale her. Jeg har hørt ham ved adskillige Lejligheder bruge mangfoldige Udtalelser, der vare ret overflødige.

Naar det ærede Medlem for Sorø (Poul Christensen) syntes at mene, at jeg under alle Omstændigheder vilde have et Tilsyn med Byraadene, saa er det kun at forstaa paa den Maade, at jeg har den Opfattelse, at man meget vel kunde overlade Tilsynet til den folkevalgte Borgmester, ligesom man nu overlader det til den kongevalgte. Jeg har ikke tænkt mig, at det behøvedes i og for sig at have en eller anden kongelig Embedsmand mellem Ministeriet og Byraadet som Tilsynsmand. Men jeg har kun udtalt, at naar man endelig vil have noget saadant, naar man endelig mente at maatte have en kongelig Embedsmand som en saadan Tillidsmand, havde jeg tænkt mig, at man kunde tage Amtmanden. Det er ikke rigtigt, naar den højtærede Minister udtalte, at jeg ved Købstadforeningens Delegeretmøde ude paa Frederiksberg havde udtalt mig imod, at Amtmanden blev tilsynsførende Embedsmand. Jeg har ved den nævnte Lejlighed udtalt mig imod, at det blev Politimesteren, der blev tilsynsførende, og jeg har udtalt mig derimod, saaledes som et Byraadsmedlem har fremsat Tanken for mig, at man gjorde Amtsraadet, som Købstadkommunerne slet ikke have Indflydelse paa, til tilsynshavende overfor disse. Det ved jeg, at jeg har udtalt mig imod, men jeg har ikke udtalt mig imod, at det blev Amtmanden, som fik Tilsynet. Hvis man mente, at man maatte have et saadant Tilsyn, er det jo muligt, at man kunde nævne Amtmanden. Det er ogsaa